

KISS BENEDEK

Megéledésem után

Megéledésem nagy bajokkal jár,
befagyott előttem minden oltár.

Amerre látok, mindenütt rosszabb,
mint amit földrengés, vihar okozhat.

Az álmok vizeit cápák és ráják
hatalmas fogakkal fenékig szántják.

Hol már az őszinte bunkó és kés is!
Ideged, agyadat mikronok mérik.

Betáplálva, programozva az élet,
véreznek mind az ó táblaképek.

Kivérzett régen már erény, eszmény,
lehetsz buddhista, zsidó, keresztény.

Hol találok én új éltető erőt,
mindenki kurvább már, mint azelőtt,

s az ártatlanok hada, mint tenger kishal,
könnyek közt, szennyekben él, amíg meghal.

Megéledésem nagy bajokkal jár,
sehol egy boldog lélek, egy oltár,

amerre látok, mindenütt romlás,
földindulás, üzlet, mennyei omlás.

Üres ágyad mellett

Üres ágyad mellé ülök.
Tudom, hogy ott vagy a szomszéd szobában.
Őrzöd unokánk álmát.
De nekem itt fekszel, ebben az ágyban.

Az nem lehet, hogy ágyad üres legyen.
Feltolul millió emlék.
Ficákolnak, elernyednek s az éjben
vonítani szeretnék.

Üres ágyad mellett ülök.
S ha egyszer üres lesz végleg?
Borzongok, szinte megérezem
örökös messzeséged.

Ha itt hagynál... Ne tovább, ne,
vesznék utánad menten ...
Most alszol a szomszéd szobában,
s már ebbe is belédermedtem.